

[Gert Petersen.]

Jeg tror altså, for at sige det rent ud, at 20 mandater bedre er i stand til at gøre noget bedre, end 7 eller 8 mandater er, men hvis de 20 mandater forholder sig passivt, bliver det selvfølgelig ikke gjort bedre. Hvis de 20 mandater indtager den holdning, at det ikke er noget udgangspunkt for forhandlinger, som kan bruges, gør man det let for statsministeren at sige: vi gider slet ikke forhandle med dem, de har ingen interesse, de er ikke nogen del af et muligt flertal.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at venstre-fløjen kan bevise, at den ønsker at være en del af et muligt flertal, og at den ønsker, at de 20 stemmer, som vi råder over, også bliver brugt. Derfor sagde vi, ikke at vi var begejstrede for regeringens oprindelige oplæg, men at det var et acceptabelt udgangspunkt for forhandlinger.

Det fører mig frem til det sidste, jeg vil sige, og det er, at statsministeren må være klar over, at selv om det nok ikke ville være muligt at samle et fast flertal omfattende hele venstre-fløjen, socialdemokratiet og ét eller flere borgerlige partier om en stor, samlet, langtrækkende økonomisk politik, er det ikke desto mindre givetvis muligt – og her tænker jeg af de borgerlige partier ikke kun på retsforbundet – at samle et flertal i denne sal om at gøre op med et af de økonomiske hovedproblemer, nemlig spørgsmålet om værdistigningerne på jord og fast ejendom, som dette land ligger og slås med. Det synes jeg man skulle tage initiativ til tidligt i den næste folketingssamling, og jeg synes egentlig også, at man burde stemme for det dagsordensforslag, som er stillet. Men o.k., vil man af prestigemæssige grunde – og andre kan jeg ikke se – ikke stemme for det, synes jeg ikke desto mindre, at man alligevel skal tage et initiativ tidligt i næste samling.

Må jeg lige føje til, at det, som man har lavet nu sammen med venstre, de konservative og det radikale venstre, er da heller ikke nogen stor, samlet økonomisk politik. Det er noget, man sådan har flikket sammen, som man nu bedst kunne komme af sted med det i den givne situation. Jeg synes, det kunne have været meget, meget bedre, hvis man havde forhandlet på en noget anden måde, men lad dog være med at kalde det en samlet økonomisk politik med langtrækkende virkninger. Det

har det ikke, og jeg vil endda holde på, at et virkeligt indgreb på det område, som hedder værdistigninger på jord og fast ejendom, som er en af inflationens hovedkilder i dette land, som er med til at skabe et virkeligt overforbrug og er med til at undergrave valutabalancen, at et virkeligt indgreb på dette område, som må kunne bygge på et flertal og endda et forholdsvis betydeligt flertal i denne sal, vil have langt mere vidtrækkende virkninger end det forlig, man nu har indgået. Jeg tror altså ikke, at man fra regeringens side skal undervurdere, hvad der kan opnås i den retning.

(Kort bemærkning).

Jens Møller (KrF):

Ja, jeg må jo så konstatere, at hr. Gert Petersen ikke vil trække sin udtalelse tilbage, til trods for at det er dokumenteret, at den er forkert. Han siger, at det, jeg siger heroppefra, bare er ord, og det regner han åbenbart ikke med. Vores brev fra hele folketingsgruppen er også bare ord. Men så må vi andre altså konstatere, hvad hr. Gert Petersens stillingtagen til ord er. Og når den er sådan, behøver vi jo heller ikke tage det, han siger, så højtideligt.

Auken (S):

Det, der kalder mig herop, er det dagsordensforslag, som hr. Tyroll har fremsat på vegne af venstresocialisterne. Dette dagsordensforslag rører jo ved en meget alvorlig problemstilling, nemlig problemerne for de langtidsledige. Når vi ikke kan stemme for dette dagsordensforslag, men vil stemme det ned, er det, fordi det klart foregriber et arbejde, som vi skal gennemføre tidligt i den nye samling, vedrørende en løsning af de alvorlige problemer, som de langtidsarbejdsløse står over for.

Jeg skal gerne medgive forslagsstillerne, at et par af punkterne foregriber det, som arbejdsministeren har bebudet som vort oplæg til løsning på problemerne. Men vi tror, det er et alt for tidligt tidspunkt at lægge sig fast på den endelige løsning, og at det er et alt for uforberedt grundlag at gøre det på. Vi synes, det er overflødigt, når hr. Tyroll og andre ved, at vi allerede i oktober måned skal løse disse problemer, da at foregribe behandlingen med et dagsordensforslag af denne art. Derfor vil vi stemme nej til dagsordensforslaget.

Lad mig dernæst sige, at jeg synes, den de-